

# SEMĂNĂTORUL

ORGANUL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUD. CALIACRA

Înscris în registrul special al Tribunalului Caliacra sub № 9/1938

Director: EUGEN RĂDUCU

Apare de 2 ori pe lună

Redactor: I. Lupu-Răjlețu

Redacția și Administrația: Școala Primară № 2, Bazargic

## O sărbătorire

Un comitet învățătoresc din județul Cetatea Albă a invitat pe președinții Asociațiilor Județene la sărbătorirea d-lui Teodor Iacobescu, organizată în ziua de 2 Februarie a. c.

Sărbătorirea președintelui Asociației generale se produce pentru „împlinirea a 50 ani de rodnică viață, dăruită școlii și culturii românești, din cari 20 ani de activitate pentru lumină și înfrățire, închinată Cetății Albe”.

Munca, sacrificiile, folosul lăsat culturii basarabene de către d-l Teodor Iacobescu nu se pot niciodată reconstitui într-o sărbătorire. Nu se poate achita strădania dintr-o viață în niște mărturisiri de moment.

Și nu avea Teodor Iacobescu — mare coleg și îndrumător — nevoia unei sărbătoriri pentru cele prestate în viața sa de îndrumător și coleg. Nu.

Asemenea festivități se produceau în alte vremuri, când faturile decideau ascensiunile de pe treptele ierarhiei sociale. Când vorbele țineau locul faptelor; când viața se superficializase în forme și formule și când agenția era mai tare în lume decât sursa de producție.

În vremea de azi, sărbătorirea lui Teodor Iacobescu are o semnificație de mare adâncime.

Ne aducem aminte ce furtună sbuciuma învățătoria la Cetatea Albă, acum câtăva vreme. Se distribuise colegialitatea în frânturi de credințe la care se cânta câte-o evangheliu deosebită, șoptită demult mercenarilor fără duh de profesie. Se formaseră bisericuțe fără altar de credință apostolică; iar serviciile se făceau tot în numele credinței învățătorești pe vetre infiripate în care ardea focul suflat de vatra interreselor păgâne.

Scântele veniau în numele tineretului tumultos, al oficialității adverse sau sub firma intereselor învățătorești neapărate îndeajuns.

Rezultatul?

Se frângea puterea de corp înălțată de Teodor Iacobescu și se manevrau interesele învățătorești în servicii streine de aspirațiile noastre.

Desigur, că într-o sărbătorire potrivită vremii se va lăsa la o parte negura care învăluia învățătoria și se va slăvi eroismul îndelung

răbdător al d-lui Teodor Iacobescu.

Așa trebuie să se facă, peste svâcniturile sufletelor încenușate de credințele trecutului. Și așa se va face ca să se îmbrace forma de înțeles a ceasurilor de azi, cari cer unire și muncă, muncă și unire.

Când peste lanurile din câmpie trece câte o furtună de prăpăd se proiectează prin toate simțurile ravagiile pustiuului. Pustiul de afară se proiectează într'un pustiu sufletesc.

Cât pustiu se proiectează sufletul învățătoresc dela Cetatea Albă!

Dar precum lanurile inverzesc după asemenea pustiri tot așa și cu sufletele. Ele se trezesc la viață nouă, se înalță și strălucesc într'o splendoare de admirație, care se proiectează înăuntru peste pustiuul de altădată. Învățătorimea reînviată sufletește își va mărturisi în toate vremurile proiectiile de lumină care au strălucit cândva, pe vremurile de furtună.

La Cetatea Albă, Teodor Iacobescu a fost mereu o rază luminoasă care a scântelat pe cerul învățătoresc.

Câmpul învățătoresc se va răsfăța la 2 Februarie a. c. într'un colorit de prestigiu, care desfată și proiectează la mari depărtări aspectul de sănătate morală a învățătorilor dela Cetatea Albă.

Teodor Iacobescu a fost și rămâne raza de proiectie a acestui aspect peste toată învățătoria română.

Felicităm învățătoria dela gurile Nistrului.

## PARMA

Parma e un oraș renumit pentru aerele de mari cunosători și pricepuți în ale muzicii, și-n special în ale operei, ce-și dau locuitorii ei. Puțină dreptate li s'ar putea acorda, având în vedere gloriile muzicale ce le-au dat omenirii orașul lor. Începând cu misteriosul Nicolo Paganini-celebru violonist, mort la Nissa acum 100 de ani-despre care umbra s'vonul că e chiar dracul în persoană - și ale cărui rămășițe pământești, după multe și ciudate peripecii, au ajuns să se poată în fine odihni pe veci în frumosul cimitir al orașului Parma-apoi Verdi Cleofonte Campanini, și'n sfârșit marele Toscanini etc., etc., toți au fost sau sunt parmigiani.

G. Niculescu-Basu

„Timpul”

## REGINA MARIA

S'au împlinit șase luni dela moartea marelui noastre Suverane, Regina Maria. Neuitată, îi vom purta mereu doilea în inimile noastre, dealungul anilor, așa cum poporul nostru îi va purta în vecuri amintirea.



Regina Maria a fost nu numai un suflet de partea idealului nostru național, dar a fost un luptător, la rând cu eroii de pe front, pentru întregirea Neamului în hotarele lui firești. A fost o energie pusă pe deantregul în sluj-

ba acestui ideal, o inteligență superioară care a lucrat activ la pregătirea Unirii tuturor românilor într'un stat puternic, o inimă care a vibrat cu emoție pentru toate nădejtile și suferințele românești.

În vremurile acestea de mari înnoiri, de încordare a voințelor și deslănțuire a energiilor pentru întărirea țării, eroismul dinamic al Reginei Maria, statornicia Ei în credința ce-i umplea sufletul, ne fac mai scumpă amintirea Ei, gândindu-ne la înaltele Ei însușiri de suflet și caracter, avem impresia că și după moarte, și de acolo, din rândul celor căzuți în marele războiu, cari au primit-o iară printre ei, Regina Maria ne îmbărbătează, ne comunică ceva din tăria Ei sufletească, din credința Ei neclintită în marile destine ale poporului nostru.

Să ne simim să fim mândri de pilda ei: aceasta este suprema mulțumire ce-i putem aduce, acolo unde Ea se află acum.

## 24 IANUARIE

(1859-1939)

S'au împlinit 80 de ani dela unirea principatelor Muntenia și Moldova. Românimea, care a prăznuit opt decenii de-a rândul această măreață zi națională, o prăznuiește astăzi cu mai multă însuflețire și tresaltă de bucurie că s'a ajuns, după multe frământări, ca:

„Între noi să nu mai fie  
„Decât flori și armonie!”

24 Ianuarie este unul dintre cele mai însemnate evenimente din cartea de glorie și afirmare a neamului nostru. La 24 Ianuarie 1859, adică acum 80 de ani, Muntenii și-au dat mâna cu frații din Moldova, de care-i separase, secole după secole, râșorul Milcov. Este primul pas pe drumul spre glorie al României. Este primul semn de afirmare, unire și încredere în destinele noastre naționale, precum și începutul rolului de seamă pe pe care țara noastră este menită să-i albe între neamurile alese ale lumii.

Adunarea fraților sub un singur conducător, însemna, acum opt decenii, nu numai dispariția marelui discordiei dintre ei, ci mai ales apropierea sufletească pentru pregătirea generațiilor care au înfaptuit independența și apoi Unirea cea mare dela 1918. Și într'adevăr, unirea dela 1859 a însemnat mult, foarte mult. Roadele ei s'au văzut imediat. Dar, aceste roade le putem vedea mai clar noi, astăzi, adunați în hota-

rele firești ale Neamului nostru, după multe străduințe și lupte sângeroase.

Bucuria cea mare pe care au simțit-o frații noștri la 24 Ianuarie 1859 o simțim și-o trăim și noi, cu fiecare 24 Ianuarie al fiecărui an. Această bucurie, românul și-o manifestă prin cântece, prin jocuri, etc. Astăzi, când prăznuim pentru a 80-a oară amintirea zilei de 24 Ianuarie 1859, să cântăm și să jucăm de bucurie, mulțumind Dumnezeuului nostru și al părinților noștri că ne-a purtat de grija de-a-lungul secolilor și ne-a ajutat să ne adunăm cu toții laolaltă dela Nistru până la Tisa până la Dunăre și Mare.

Dar, par'că 24 Ianuarie din anul acesta are alta atmosferă? Voia bună și armonia se resimt mai intens. Schimbarea aceasta nu e greu de ghicit. Este poate prima dată când toți Românii serbează ziua de 24 Ianuarie cu adevărat „uniți în cuget și simțiri”. A dispărut ura, dușmănia și neunierea dintre frați, a dispărut politica și azi, când prăznuim Unirea, ne găsim înfrățiți în munca și credința pentru prosperitatea Țării și apărarea hotarelor și Tronului.

Azi, Românii de pe întreg cuprinsul României Mari joacă adevărata „Horă a unirii” și cântă cu toții'n cor:

„Hai să dam mâna cu mâna  
„Cel cu inima română;

(Continuare în pag. 2)

# RÂSUL

Am remarcat adesea, la teatru ca și la cinematograful că situațiunile comice nu provoacă râsul în aceeași măsură la toți spectatorii. Mulți rămân chiar nepăsători, în vreme ce alții râd din toată inima. Ba de multe ori unul râd de râsul altora.

Cărui fapt se datorește rezistența unora față de râsul general, când este de presupus că cel care a venit la spectacol este într-o bună dispoziție și deci ar fi natural să recepționeze gluma la fel cu ceilalți?

Râsul, ca efect al glumei, este desigur în funcție de starea psihologică a momentului, de inteligența și cultura individului. Și cu toate acestea am văzut oameni necăjiți — ca să întrebuițez acest termen generic — cari râdeau la cea mai mică glumă, după cum mulți savanți râd de glume ușoare. Ei bine tocmai aci este taina.

De multe ori m'am întrebat, de ce nici biologia și nici fiziologia nu tratează „despre râs”, această manifestare atât de binefacătoare pentru sănătatea omului?

Râsul este propriu numai omului și nici o altă vietate nu se bucură de privilegiul lui. Facultatea aceasta specifică a omului de a-și exterioriza dispoziția sa launtrică, comunicând-o și celor dinprejurul său printr-o irezistibilă contaminare, ar fi trebuit să se bucure de cinstea unor cercetări aprofundate. Așa anul trecut s'au început unele încercări de aplicare a râsului ca tratament medical. Ar fi cât se poate de interesant să se studieze stimulentele și mai ales înrăurirea lui asupra organismului și asupra psihicului, precum și variatele feluri de râs.

Cel care poate râde din toată inima, punând în mișcare întregul mecanism al organismului său, acela se transpune desigur într-o stare sufletească care-i înlesnește să privească lumea cu ochii plini de nădejde. Este tocmai contrariul acelor cari obsedați de o tristețe fără motiv, se simt asupriți și nu-și găsesc nici un rost în viață. Poate că studierea acestor fenomene puse în legătură cu veselie și cu râsul propriu zis, ar duce la descoperiri interesante, urmate de tămăduiri cu adevărat fericite pentru multe cazuri.

Nu sunt medic, dar cred cu toată convingerea că s'ar reuși printr-un mijloc oarecare să se transpună bolnavul într-o astfel de stare sufletească, ca râsul să poată fi cultivat și deci întrebuințat — ca să zicem așa — ca un mijloc curativ, atunci acest „râs — medicament” ar fi una din cele mai prețioase rețete care s'a prescris vreodată. Râsul prilejuit unui suferind nu poate fi decât tămăduitor. Să poți râde, este cea mai binecuvântată însușire pe care natura o hărăzește unui om. Și totuși nimel nu s'a ocupat de râs. Nici o carte nu l-a studiat cu deamănuntul. Cine poate ști care este taina acestei plăceri, a omului?

Nici un om nu râde ca altul. Fiecare își are râsul lui propriu. Chiar râsul în sine este felurit. Așa sunt: surâsul, râsul cu înțe-

les, râsul prefăcut, rânit, sfidător sau obraznic, râs cu plâns și câte altele.

Nu toți râd de același lucru. Motivul care provoacă râsul, nu poate fi determinat ca atare, pentru că ceea ce face pe unul să râdă, poate întrista pe altul. Depinde de situația în care se găsește individul față de motivul râsului și este în funcție de predispoziția lui sufletească și mai ales de modul cum el își înfățișează lumea.

Ca să poți râde din toată inima și să savurezi râsul este absolută nevoie să te fi născut cu această însușire. Ca să „trebuie” să râzi este nevoie de educație în acest sens, după cum este o adevărată artă să reușești să faci pe alții să râdă. Comicul în general este un om care nu râde ușor și cu toate acestea râsul salășluște în sufletul lui. Fără această însușire nu-i este ușor — oricât de spiritual ar fi — să transpună spectatorii într-o stare sufletească, care să-i înlesnească contaminarea râsului.

În sufletul comicului, în inima lui trebuie să strălucească soarele râsului, pentru că mulțumită numai acestei puteri, râsul poate fi transmis publicului ca un fluid.

Dacă înrăurirea râsului asupra omului sănătos este cât se poate de binefacătoare, influența lui asupra bolnavului este binecuvântată.

Râsul predispune la starea sufletească propice oricărei împrejurări. Râsul ridică moralul, răscălește nădejdea și încrederea în viață, râsul ferește. Să nu pierdem deci nici un prilej de a râde din toată inima.

Remer-Anselme

„Timpul”

## Veste bună.

E vorba de camarazii comandanți de formațiuni P. P. care n'au încă gradul de ofițer. Cu alte cuvinte problema gradelor inferioare pusă la noi, e aproape rezolvată.

Decomandată, automat: Caporalii T. R. vor fi avansați la gradul de sergent, sergenții la gradul de plutonier. Atât plutonierii cât și sergenții T. R. cu școală pregătitoare de ofițeri de rezervă fie că au căzut, fie că nu s'au prezentat la examenul de sublocotenent în rezervă vor fi avansați sublocotenenți în rezervă, pe baza propunerilor și memoriilor Subinspectorilor respectivi. Problema celor fără școala pregătitoare e mai greu de rezolvat, rămâne încă în studiu, în ce privește gradul de sublocotenent. Cel de plutonier se va da tuturor sergenților T. R.

Din „Tineretul Invățătoresc” — Lipova, Anul VII, No. 216 din 15 Ianuarie 1939.

Gemenii se nasc mai ales în primele trei luni ale anului.

Sângele insectelor nu este roșu: el este sau verde, sau galben.

Nici o limbă nu se înțelege mai bine la telefon decât limba italiană.

## 24 Ianuarie

(Urmare din pag. 1)

„Să'nvârtim hora frației  
Pe pământul României.

È momentul cel mai înalțator pe care-l trăiește *Poporul Român* dela începuturile sale până acum. Unirea sufletească, ce era absolut necesară în vremurile acestea, s'a înfăptuit. Pe deasupra tuturor preoepărilor domina astăzi ideea Renașterii Naționale a Neamului, încadrată în lozincă muncii constructive și creatoare pentru binele Țării.

Insemnătatea zilei trebuie înțeleasă de către întreaga suflare românească. Toți să se pătrundă de rolul *Unirii* în viața neamului nostru și de ideea că trebuie să concureze pentru ca unirea să se păsteze neștirbită peste veacuri.

Uniți în jurul Regelui nostru, astăzi, să ne aducem aminte de înfăptuitorul unirii de acum 80 ani, de domnitorul Alexandru Ioan Cuza și să-i cinstim memoria cel puțin cu o aducere aminte, rugând Cerul să-l odihnească în pace.

Totodată, gândul nostru trebuie să se îndrepteze către înfăptuitorul unirii sufletești a românilor și consolidatorul României Noi, către M. S. Regele Carol II și să rugăm pe Dumnezeu să-L țină sănătos, ca să ducă pe drumul cel bun Țara și Neamu nostru.

Români, sărbătoriți cu cinste această sfântă zi de 24 Ianuarie și lamuriți-o copiilor, ca să nu se șteargă pe veci din amintire. Iar „Unirea”, simbolul acestei zile, să fie lozincă noastră a tuturor acum și totdeauna.

24 Ianuarie 1939

I. Lupu-Răilețu

## „O scrisoare pierdută” la Teatrul de Artă din Roma.

O sărbătoare de artă românească s'a desfășurat în ziua de 19 Ianuarie a. c. în sala Teatrului dell'Arte din Roma, unde a avut loc prima reprezentație a capodoperei lui Caragiale: „O scrisoare pierdută”, prezentată într-o foarte vie și fidelă traducere de d. profesor Claudiu Isopescu și de d-na A. Silvestri-Giorgi, inimoasa traducătoare în limba Italiană a atâtor opere de valoare ale scriitorilor români și autoare a numeroase aticole închinare frumuseților din România și geniului ei popular.

Spectacolul s'a desfășurat sub auspiciile „Confederației fasciste a profesioniștilor și artiștilor”, care întrunește un mănunchiu de minunate elemente tinere, care sub conducerea marelui animator, d. Antonio Giulio Bragalla, și-a propus să reînnoiască teatrul italian, punând temelile unei instituții naționale permanente de dramă și comedie la Roma.

În decoruri și costume dela 1880 capodopera lui Caragiale, regizată de d. C. Celestini, a fost înfățișată de o trupă tânără, generoasă și cu o vervă, o fantezie și cu un adevăr omenesc atât de viu și de pătrunzător, încât întregul spectacol a fost o continuă și unanimă încântare.

O sală arhiplină de tot ce are

Roma mai distins în lumea intelectuală, artistică și ziaristică în frunte cu d-na și d. ministru Al. Duiliu Zanfirescu, ca și un public foarte select, au aplaudat și ovaționat îndelung după fiecare act opera genialului scriitor român și pe admirabilii lui interpreți.

D. Giuseppe Bottai, ministrul educației naționale, ca și numeroase personalități oficiale din ministerul culturii populare, au cinstit spectacolul cu prezența lor.

Ziarele italiene au consacrat lungi și entuziaste dări de seamă premierei românești dela Teatro dell'Arte, preamărind valoarea operei lui Caragiale.

## Cât îi costă cochetăria femeilor pe americani

Americancele sunt frumoase. Au constatat-o și au spus-o toți cei ce au fost prin Statele-Unite. Suntem deci nevoiți s'o credem, chiar dacă am lua sub beneficiu de inventar pretențiile în această privință ale americanilor înșiși. Dar frumusețea asta, care le măgulește privirile și amorul propriu, e plătită scump. N'avem decât să ne aruncăm ochii pe cifrele de mai jos, ca să vedem ce bir plătesc yancheii pentru dreptul de a poseda cele mai frumoase femei, in the world

Industria cosmeticelor — pudre, farduri, creme, rujuri, etc. — întrebuințează un personal de 500.000 oameni, fără a pune la socoteală vânzătorii din magazine. Doamnele americane cheltuesc pe an, una peste alta, șapte miliarde lei cu „produsele de frumusețe” și lasă tot anual, frumoasa sumă de 50 miliarde, în cele 65.000 „institute” cu același nume, pentru diverse cure de îngrășare sau slăbire, și pentru felurite îngrijiri, începând cu „permanentele” și sfârșind cu masajul cutelor de pe obraz.

Statistica arată că 78 la sută din femeile americane își dau cu ruj pe buze. În ce privește pudra proporția crește la 97 la sută (Cifra cuprinzând și populația dela sate). Cât despre parfumuri, loțiuni și ape de Colonia, se arată că numai o femeie din două le folosesc. Totuși, cheltuiala anuală făcută cu aceste ape mirositoare, este de zece miliarde lei.

M. S. Regele Președinte activ al Institutului de Cercetări Sociale al României. În ședința de constituire a Institutului de Cercetări Sociale al României, ținută zilele trecute sub președenția d-lui prof. C. Rădulescu-Motru (lipsind d. D. Gusti, președintele Serviciului Social), s'a comunicat că Majestatea Sa Regele Carol II a primit să fie președinte activ al Institutului, iar d. Gusti a fost ales vice președinte.

## ȘI DVS. !..

...veți avea nevoie de o informație din Capitală sau lumea întreagă. Deaceia e prudent să păstrați adresa Institutului românesc de documentare „Tot”: București I, str. Sf. Constantin 24 (telefon 3.16.15) care vă răspunde la orice chestiune dacă-i trimiteți mărci pentru răspuns și o modestă taxă percepută la fiecare caz în parte

Cereți prospecte și informații gratuite dela adresa de mai sus, referindu-vă la ziarul Dvs.!

**Deschideți, îngeri, porțile uitării...**

Lui D. Anastasescu-Diana

Deschideți, îngeri, porțile uitării,  
Să intre sufletul meu, sfâșiatul...  
A pălmit precum Crucificatul  
Și-l arde-acuma setea destrămării.

Nu și-a trăit în lume'ntreg veleatul  
Și n'a gustat din miera desfătării;  
In drumu-i, crinți milei și-ai iertării  
A presărat... acesta-l fu păcatul.

Ba mai e unul: instelate perne  
De poezie a'mpletit să-și pună  
Pe ele capul toți câți plâng sub lună...

Deschideți, îngeri, porțile eterne,  
Ca să-l primească'n templu-i vast uitarea,  
De patimi și-amintiri izbăvitoare!

Em. Papazissu

**EPIGRAME**

Unul norocos la loterie

Tu câștigi mereu, amice...  
Eu n'am câștigat deloc;  
Căci o vorbă veche zice:  
„Numai proștii au noroc!”

Unui autor față de opera căruia critica a tăcut cu desăvârșire.

Tăcând cu desăvârșire,  
Tot ai câștigat ceva.  
Inchîpuie-ți, nenorocire,  
Dacă opera vorbea!...

**Epitaf**

Pe mormântul unui gropar

Zace aici, o victimă  
A ocupației ce-avea:  
Tot săpând altora, groapa,  
A căzut și el în ea.

Nicolae Badea, inv. Șabla

**TRIOLETE**

Mi-este sete de tăcere,  
Ca și o privighetoare;  
Solitudinea mă cere:  
Mi-este sete de tăcere.

Viața-mi seamănă durere:  
Gându-mi vâjâie, vâltoare...  
Mi-este sete de tăcere,  
Ca și o privighetoare.

Iluzii, ciocârlii,  
De ce-ați plecat?  
Mă ning melancolii...  
Iluzii, ciocârlii,

Veniți: în melodii  
Mă vreau scaldat...  
Iluzii, ciocârlii,  
De ce-ați plecat?

D. Anastasescu-Diana

**NU VOI UITA**

de Virgil Carianopol

1917... Toamna, pe malul Dunării, la Corabia  
Unde hotarul își îndoaie liniștit și frumos sabia.  
Tunurile începuseră să bubuie, casele parcă erau hârtii  
Se clătinau și cădeau, strivite ca niște jucării.

Ziua era tristă. Chesoanele rătăceau în neștire,  
Ne cutremuram de prezent, ca de cine știe ce amintire.  
Ana, cu părul blond ca secara  
Cu ochii din care nu pleca niciodată vara,  
Așezase un steag alb în poarta pe care-o roseseră carii  
Și fugise de teamă în casă. Pe ulițe, curgeau gărlă bulgarii...

Toată noaptea, au căutat peste tot. Când au ajuns la noi,  
Beți de țuică, plini până la gât de noroi  
Și au dat cu ochii de Ana, de mâinile ei ca zăpezile,  
De ochii ei verzi prin care se plimbau primăvara-livezile,  
Au început să sbiere, să-i rupă hainele, s'o ciupă  
Toată căldura din trupul de zădădă, voind să i-o rupă.

Târziu, despre ziuă, au scos-o afară și au legat-o de pom,  
Ochii lor roșii de poște, nu mai erau ochi de om...  
Un bulgar ciolănos a pus arma la ochi și a tras undă s'a'nămplat  
Apoi, au încălecat pe cai și au plecat să cucerească lut pentru împărat

Văd și acum privirile Anii. Gura nu-i mai era gură  
Pumnale i se făcuseră ochii de ură.  
Știu, ea ne-a ertat, că n'am putut face altceva decât plânge,  
Dar eu nu-i voi uita nici odată, pieptul roșu de sânge.

Din volumul „Frunzișul toamnei mele”

**Surdul la biserică**

de Al. C. Aldea

La un Paște, mi se pare,  
Se făcuse slujbă mare  
La biserică, într'un sat.  
Popa citea din cărți sfinte  
Cu glas dulce, fermecat  
Și lumea lua aminte...

Ascultau cu toți pioși  
Și se nchinau cuvioși...  
Dar un surd, mai într'un dos  
— Cu minte puțin dotat —  
Privia tot mai curios  
La un om foarte buzat —

Fiindcă el și 'nchipuia  
Că acela fluera,  
Tremurând de supărare  
Se apropie de el  
Și-arătându-i gura mare  
Ii zise încetinel:

— „Măi, nu ai deloc rușine?  
Poartă-te cum se cuvine!”  
Iar acel cu buze groase  
Ii răspunse rușinat:  
— „Fac doar semne cuvioase,  
Dar... așa sunt eu... buzat”.

Înțelegând altceva,  
Surdul se răsti așa:  
— „Auziți nerușinare!...  
Ce dacă ești din alt sat?  
Vii în casă de 'nchinare  
Să te pui pe fluerat?”

**Cărți, Reviste**

„Tinerimea Română” — revista societății „Tinerimea Română”. Anul LVI, No. 9—10, Mai—Iunie 1938. Jubileul de 60 ani (1878-1938).

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de existență a societății „Tinerimea Română” au avut loc în București, în primăvara anului 1938, mari serbări și manifestări ale tineretului școlar din întreaga țară. Orașul lui Bucur, azi capitală a României întregite, a îmbrăcat în zilele primăverii lui 1938 halna de sărbătoare, pentru a primi pe școlarii de pe toate plaiurile românești, cari, înfrățiți, au

prăznuit cu cinste jubileul de 60 ani al societății lor.

Societatea „Tinerimea Română”, alături de Ministerul Școalelor, a avut un rol de seamă în ceiaze privește educația și îndrumarea școlărimii. Ea a adunat în Capitală, în fiecare primăvară, pe cei mai aleși școlari din țara noastră și după ce i-a răsplătit cu câte ceva pentru silința la învățatură, i-a purtat de-a-lungul și de-a-latul plaiurilor străbune, să cunoască țara și istoria ei, pe care aceștia o cunoșteau în mod vag din manualele lor.

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de activitate în slujba culturii naționale, societatea „Tinerimea Română” a tipărit un număr jubiliar din revista cu acelaș nume, în paginile căruia, orice român dornic de a cunoaște trecutul neamului va afla pagini însemnate de istorie culturală.

Volumul acesta, de 365 pagini, e împărțit în 4 capitole. La capitolul I găsim articole omagiale semnate de: Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Cristea, Dr. C. Angelescu, N. Iorga, S. Mehedinți, Ion Nistor, G. Murnu, I. Simionescu, Chr. Muscelanu, Alexandrina Cantacuzino, pr. Aurel Crăciunescu; precum și articolele scrise în ziarul Universul, Viitorul și Curentul cu prilejul jubileului.

Capitolul II cuprinde solemnitatea dela Ateneul Român, care a avut loc în ziua de 21 Mai 1938, când și-au spus cuvântul d-nii: prof. N. S. Dumitrescu-președintele soc. „Tinerimea Română” D. Pompeiu, Dr. St. Solnescu - în numele Casei Școalelor, pr. M. Bulacu - în numele bisericii, insp. general P. Marinescu - în numele Ministerului Educației, prof. T. Solacolu - în numele Universității, g-l V. Badulescu - în numele Academiei de Educație Fizică, g-l I. Manolescu - în numele Caselor Naționale, comandor Istrati - în numele Ligii Navale Române, prof. Virgil Bogdan - în numele liceului

(Continuare în pag. 4)

**24 Ianuarie**

Ne-a fost dat nouă astăzi să prindem împlinit,  
pământul strămoșesc în vechile hotare  
și visul ce de veacuri, în piepturi a svâcnit,  
să aibă trup și suflet în România - Mare.

Atâți eroi muriră ducând cu ei icoana,  
de lacrimi și durere, a Țării sfâșiate  
și Neamu'ntreg prin veacuri purta cu sine rana,  
ce sângera când fii'i cădeau striviți pe roate.

O clipă prin Mihai, a fulgerat în zare,  
întregul vis ce astăzi ne ține la un loc  
ca apoi mistuit, de ură și trădare,  
sângroape lângă Turda al Neamului noroc.

Dar jertfa lui Mihai și sângele vărsat,  
ajunse să ne fie prin veacuri călduza,  
prin care împlinirăm un testament lăsat,  
făcând prima unire sub Alexandru Cuza.

Sub Vodă Ferdinand, printr'un botez de foc,  
își prinse Noamul hora în vechile hotare  
și pentru totdeauna, toții frații la un loc,  
jurară să trăiască în România - Mare.

Și azi străjerii's gata, cu arma la picior,  
cu sufletul călăt în datină și'n lege,  
mânați de nostalgia a celui mai sfânt dor,  
în muncă pentru Țară și pentru-al nostru Rege.

Zadarnic își mai plimbă dușmanii la hotare,  
mișelnicele poște și gândul otrăvit;  
în veci nu va fi ură ca să ne mai doboare,  
din slava unde șade tot visul împlinit.

N. Bocșe

(„Școala Vremii”)

## Cărți, Reviste

(Urmare din pag. 3)

Matei Basarab și malor Eug. Po-honțu în numele Străzii Țării.

Capitolul III cuprinde concursurile și excursia societății „Tinerimea Română”; iar cap. IV cuprinde conferințele pe 1938.

La sfârșit revista are un indice bibliografic pe anii 1880—1938 întocmit de Georgeta Văjăianu.

Cu acest prilej recomandăm revista „Tinerimea Română” tuturor școlilor din județul nostru, cât și Căminelor Culturale. Cei 60 de ani de muncă intensă și constructivă în domeniul educației formează chezașia „Tinerimei Române” și îndemnul pentru viitor.

Ministerul Educației Naționale, apreciind revista „Tinerimea Română” o recomandă cu ord. No. 10.630/1938 tuturor școlilor din țară, menționând că în paginile ei se găsesc articole de interes cultural și național pentru educația tineretului școlar.

**Școala și Viața Ilfovului.** Revista trimestrială de pedagogie și cultură locală. Anul IV, no. 2, Octombrie—Decembrie 1938. Redacția: Prefectura Ilfov (Comitetul școlar).

Asociația Învățătorilor din jud. Ilfov a avut fericita inspirație de a tipări această revistă în volume trimestriale.

În numărul acesta semnează la „Străzii și Indrumări” articole de valoare d-nii: Stanciu Stoian, Nicu Tudor, Teodor Pascu, etc. La „Fapte”, „Cronica” și „Bibliografie” aflăm în crustări însemnate. Revista apare în condițiuni tehnice excelente și numără printre colaboratori figuri de elită din lumea dascălească.

**Gânduri dela Mare.** Revista Culturală Regională. Anul II, no. 9-10, Noiembrie—Decembrie 1938. Apare la Constanța sub conducerea d-lui Titus Cergău. În numărul acesta găsim articole de valoare („Putem vorbi de Traco-Slavi” de Mircea Petrescu), traduceri, versuri, etc., etc. E singurul număr pe care l-am primit la redacție din această revistă, dar cu toate acestea, credem că se poate considera printre publicațiile de valoare ale Ținutului Marea.

**Glas tânăr.** Revistă străjerească literară, științifică. Anul VII, no. 6—12, Septembrie—Decembrie 1938. Redactată de un comitet de elevi dela liceul „Regele Ferdinand” din Râmnicu Sărat, sub conducerea d-lui prof. St. Cucu comandat străjer, revista „Glas tânăr” aduce prețioase contribuții din domeniul științei, folklorului, educației tineretului, etc. Merită toată atenția.

**Speranța** revista lunară. Anul IV, no. 10, Decembrie 1938.

E organul oficial al Asociației Învățătorilor din jud. Orhei și apare sub conducerea unui comitet. În numărul acesta semnează: D. Munteanu, Gr. Rusu, Boris Vasilache, George Melnic, C. Górduz, B. Corduneanu, etc. Revista colegilor dela Orhei merită atenție atât pentru conținutul bogat și variat, cât și pentru felul cum e redactată și îngrijită, pentru care o recomandăm colegilor din județul nostru.

**Copilul Dobrogean.** Anul IV, no. 11, Decembrie 1938.

E o revistă scrisă pentru copii și apare sub auspiciile Asociației Învățătorilor din jud. Tulcea. Copiii găsesc în paginile ei povești, poezii, jocuri, sfaturi. O recomandăm tuturor școlilor.

I. Lupu-Răjlețu

**Cheia examenelor:** T. Geantă, I. Georgescu, I. Berca și I. Geantă. Editura Cugetarea. 500 pag. Lei 200.

Examenenele, ca și situația și menirea pe care le are învățătorul în școală și sat, cer ca acesta să alba o pregătire cât mai mai completă, variată și bogată. De acest fapt sunt conștienți învățătorii care au cerut, ori de câte ori s'a ivit ocazia, o pregătire academică. Până atunci orice carte bună, este necesară învățătorului, pregătirii lui autodidacte.

O carte bună și utilă, în primul rând învățătorilor, este cea alcătuită atât de laudabil, cu un spirit de sinteză și coordonare a materiei, ce merită a fi reținut, este lucrarea d-lor T. Geantă și alții.

Probleme variate, complexe și dificile au fost redactate sintetic, alcătuiind un buchet de chestiuni de cultură generală și profesională, de care nu se pot lipsi niciunul dintre membrii corpului didactic.

Astfel: Psihologia, cu toate ramurile, creații dintre cele mai noi: *individuală, diferențială, experimentală, aplicată, cu toate metodele și mijloacele*, atât ca știință aparte, cât și în aplicația sa la învățământ și educație, se găsesc tratate cu multă ingeniozitate și spirit științific.

După fiecare problemă a psihologiei, sunt redactate concluziile pedagogice, atât de necesare.

**Pedagogia, Sociologia, Didactica (generală și experimentală), Istoria Pedagogiei**, fiecare pe rând sunt expuse cu același spirit competent și științific.

Legătura strânsă dintre toate aceste științe s'a păstrat cu sfințenie de autori, pentru a ușura pătrunderea diferitelor probleme de către cetitorii.

**Sistemele de școli, curente și școli noi** de alurea sunt redactate cu lux de amănunte și cu multă obiectivitate.

Apoi, rând pe rând, **Logica Limba și literatura română, Istoria Românilor, Geografia României, Științele fizico-chimice-naturale, Matematicile**, etc, cu toate problemele ce se cer unei bune pregătiri au fost tratate pe înțeles, într'o formă plăcută, ușor de reținut, minunat sintetizate.

Câmpul larg al literaturii, ca și cel al științelor, au fost restrânse și redactate în așa fel ca cetitorul să fie orientat și condus cu fidelitate și precizie la subiect.

Prin varietatea și bogăția problemelor ce tratează și prin felul măiestrit în care a fost alcătuită, redând totul într'o armonie și într'un spirit științific ce se impune, lucrarea aceasta se recomandă dela sine tuturor, îndeosebi celor care au de dat examene: capacitare, definitivă, înaintare, elevilor normalişti, seminarişti de cl. VI, VII, VIII.

Editura Cugetarea a redat lucrarea într'o frumoasă tehnică.

Florian Stănică

A apărut „GAZETA CĂRȚILOR” No. 9 și 10, anul VIII, pe

luna Decembrie 1938, cu colaborarea d-lor I. A. Bassarabescu (De-ale Moș Ajunului), Prof. I. E. Torouțiu (Memoriile d-lui N. Iorga—vol. VI—și „Un colț al României Mari”), D. Munteanu-Râmnic („Un autograf al lui Anton Pann” și „O cronică a neutralității noastre”), Al. T. Stamatiad, Gr. Salceanu, Horia Petra-Petrescu, Ada Crin, I. C. Delabaia și Pimen Constantinescu (versuri), Anton Oprescu (Bibliografie Germano-Română), D. N. Mincev (Un mare liric bulgar: E. Dimitrov), Prof. Dr. N. Dimancea și S. S. Pr. Al. Popescu-Strejnic (recenzii) precum și cu note, carnet bibliografic, dări de seamă, vitrine, conferințele Ateneului român, Antologie la zi, Cărți-reviste-ziare ș. a. Director: Prof. D. Munteanu-Râmnic. Redacția și Administrația: Ploiești, Str. Zagoriț No. 1 Abonamentul anual 200 lei.

## Informațiuni

Onor. Minister al Educației Naționale prin Decizia No. 5007/1939, a dispus amânarea examenului de gradul II al învățătorilor pentru ziua de 30 Martie 1939, spre a se continua în timpul vacanței Paștelui. Cei reușiți vor fi înaintați pe ziua de 1 Septembrie 1938, cu drepturile materiale dela data înscrierii sumei în buget.

La acest examen se pot prezenta și învățătorii cu titlul definitiv, care au implinit trei ani de funcționare efectivă la 1 Septembrie 1938. Învățătorii din această categorie se pot înscrie la examen până la data de 15 Februarie 1939, prin Inspectoratul școlar de Ținut.

Onor. Minister al Educației Naționale prin Decizia No. 5009 din 1929, amână examenul de subrevizori școlari pentru o dată care se va anunța la timp.

Onor. Minister al Educației Naționale prin Decizia No. 793/1939 fixează examenul de definitivat al învățătorilor pentru ziua de 3 Aprilie 1939.

Onor. Minister al Educației Naționale prin Decizia No. 220.345/1938 stabilește că activitatea desfășurată de membrii corpului didactic în cadrul pregătirii premilitare, se consideră ca activitate extrașcolară de care organele de control ale învățământului vor ține seamă în aprecierile lor, atât cu prilejul inspecțiilor, cât și cu ocazia diferitelor examene de înaintare, definitivat sau capacitate.

D. D. Niculescu, învățător din București, a fost însărcinat să îndrumeze cooperativele școlare din întreaga țară.

## Știri diverse

**În munții Tarcăului se va ridica o mănăstire în memoria Reginei Maria.** Ministerul de Agricultură a dăruit 5 ha. de pământ și pădure în munții Tarcăului din jud. Neamț, unde Ministerul Cultelor în unire cu „Comisia Monumentelor istorice” de sub președinția d-lui prof. N. Iorga vor înălța o mănăstire în amintirea aceleia care a fost Marea Regină MARIA a României.

**Oficiile poștale dela sate vor fi date în seama Căminelor Culturale.** D-l general St. Căjoiu, directorul general P. T. T. s'a prezentat d-lui ministru Gusti, președintele Serviciului Social, cu propunerea ca oficiile poștale rurale să fie date în seama Căminelor Culturale.

Această propunere a fost primită, rămânând să se încheie o convenție între Serviciul Social și Direcția generală P. T. T.

Epoziția internațională dela New-York se deschide în cursul lunii Aprilie. Pavilionul României se află, ca și la Paris, sub îngrijirea d-lui prof. D. Gusti.

În orașul Bitole din Macedonia Iugoslavă se află o bibliotecă ce are o vechime de 400 ani. Se găsesc acolo cărți vechi de mare însemnătate.

Pentru motive de economii bugetare, Cehoslovacia pune în disponibilitate 21.000 femei funcționare căsătorite, spre a fi în fiecare familie câte un singur salar dela stat.

21.000 funcționari în vârstă de 55 și 60 ani au fost scoși la pensie spre a se face loc elementelor tinere în locurile disponibile.

## Dela redacție

D-lui Al. C. Aldea, Ionușciular-Caliacra.

Am inserat în numărul de față „Veste bună”. Articolul în numărul viitor. Mulțumim pentru cuvintele frumoase ce ne adresați.

D-lui Florian Stănică - Clădnești din Deal, jud. Teleorman.

Am primit recenziile trimise, pe care le vom publica în Semănătorul.

Vă mulțumim pentru atenția ce acordați gazetei noastre și ne îngăduim să vă considerăm printre colaboratori săi permanenți.

## Gripa în lume

În diferitele epoci ale anului, gripa poate să treacă brusc la ordinea zilei. Adesea suntem surprinși de acest dușman tocmai atunci când ne așteptăm cel mai puțin la aceasta. Cifrele următoare relative la epidemia din 1918 arată cât de grav a ajuns să fie acest flagel.

Lumea întreagă a fost devastată și în toate țările lumii gripa s'a arătat ucigătoare. În ceea ce privește Europa, s'au numărat 200.000 de cazuri mortale în Franța, deasemenea 200.000 în Anglia, 400.000 în Germania, 430.000 în Italia și 130.000 în Spania.

În Statele Unite s'au înregistrat 600.000, în Mexic 400.000 și în Brazilia 125.000.

În Asia s'au constatat cifrele cele mai ridicate: în Japonia 250.000, în Persia 200.000, în Filipine 150.000, în Indiile engleze 7.000.000, în Insulinda 1.500.000

În Oceanul Pacific, în Somoa și Papeete a murit de gripă 25% din populație.

Totalul mondial de ridică la 15.000.000 de persoane moarte de gripă!

Nu e de mirare deci că la fiecare nouă epidemie de gripă se iau tot felul de măsuri pentru a o preveni. Numeroase preparate au fost încercate, însă chinina-vechiul produs natural-este adesea uitată. Totuș savanții au studiat puterea profilactică a chininei la gripă și au obținut rezultate concludente.

Chinina luată în doze zilnice de 20-30 centigrame este de sigur în stare să previe multe rele. Dacă, în 1918, s'ar fi întrebuintat în mod regulat acest medicament, ca preventiv, lucrurile s'ar fi petrecut mult mai bine în lume. (13).